

AdevarulPrezent.com

Duhul Si Carnea - Ce A Demonstrat Domnul Hristos

Written by Kevin Paulson

Trei citate ale Spiritului Profetic sunt folosite de unii adventisti pentru a dovedi ca Domnul Isus nu a mostenit aceleasi tendinte decazute pe care le mostenim si noi. Odata ce aceste citate sunt înțelese în lumina Bibliei si a Spiritului Profetic luate în întregime, dezbaterile prezente din adventism cu privire la natura Domnului Hristos s-ar încheia cu usurinta.

Iata cele trei paragrafe:

"Fiti atenti, extrem de atenti atunci când prezentati subiectul naturii lui Hristos. Nu-L prezentati înaintea poporului ca pe un om cu înclinatii spre pacat. El ar fi putut pacatui, ar fi putut cadea, dar nici pentru un singur moment nu S-a gasit în El o tendinta real!" (SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1128).

"El (Hristos) este un frate în slabiciunile noastre, dar nu în posedarea acelorasi pasiuni fiind Cel fara de pacat, natura Sa se oprea din a face raul" (2 Testimonies, vol. 2, p. 201-202).

"El a fost un Aparator mare, fara a poseda dorintele naturii noastre omenesti decazute, ci înconjurat de aceleasi slabiciuni, ispitit în toate ca si noi" (Idem, p. 509)

Iata însa, ce putem citi din aceleasi scrieri inspirate:

"Chiar daca El a avut toata puterea dorintelor (pasiunilor) omenesti, niciodata nu a cedat ispitei sa faca o singura fapta care sa nu fie pura, înaltatoare si înobilatoare" (In Heavenly Places, p. 155)

"Cuvintele lui Hristos încurajeaza parintii sa-I aduca pe cei mici la El. Acestia pot fi rataciti, posedând pasiuni omenesti, dar aceasta n-ar trebui sa ne împiedice sa-i aducem la Hristos. El a binecuvântat copiii care erau cuprinsi de pasiuni ca ale Lui Însusi" (Signs of the Times, April 9, 1896)

Este evident ca "pasiunile" sau "dorintele" descrise în ultimele doua citate se refera la pasiunile / dorintele pacatoase care conduc spre necuratie si ratacire spirituala. Observam ca în pofida faptului ca Domnul Hristos a avut toata puterea pasiunilor omenesti, El nu a cedat niciodata ispitei de a face ceva impur sau lipsit de noblete. Deasemenea, chiar daca fiii si fiicele noastre sunt rataciti spiritual, posedând pasiuni omenesti decazute, n-ar trebui sa ne descurajeze sa-i aducem la Hristos, din moment ce El a binecuvântat astfel de copii care aveau aceleasi dorinte "ca ale Lui Însusi".

Sunt oare cele doua grupe de citate în contradictie, sau ar trebui sa înaintam mai adânc în întesul lor?

DUMNEZEU SE EXPLICA SINGUR

Dupa cum citim în paginile sale, Biblia se interpreteaza singura. Ea este toata inspirata de Dumnezeu (2 Timotei 3:16), este rezultatul a ceea ce oameni sfinti au scris mânați fiind de Duhul Sfânt (2 Petru 1:20,21). Si ceea ce Duhul Sfânt inspira trebuie înțeles si interpretat prin comparatie cu El Însusi (1 Cor. 2:12-14).

Deasemenea, scrierile Spiritului Profetic, trebuiesc înțelese în acelasi fel:

"Marturiile însasi vor fi cheia care va deschide explicatiile mesajelor date, dupa cum scriptura este explicata prin scriptura" (1 Selected Messages, p.42)

Orice neînțelegere pe care adventistii o au cu alti crestini cu privire la interpretarea Bibliei - Sabatul, starea omului în moarte, Sanctuarul etc. - este datorita faptului ca ceilalti crestini au dat gres în a urma metoda Bibliei de a se interpreta pe ea însasi dupa cum s-a aratat mai sus. Controversele doctrinale actuale dinauntrul adventismului sunt datorate în mare masura piedicii puse Bibliei si scrierile soarei White de a se explica singure. Odata ce lasam Spiritul Profetic sa se explice singur cu privire la citatele precedente despre natura Domnului Hristos, se va vedea clar ce a vrut sa spuna.

DOUA FORTE ÎN NATURA UMANA

Ca sa rezolvam conflictul aparent din aceste citate, trebuie sa privim cu atentie la ceea ce învata Biblia si Spiritul Profetic despre structura naturii umane.

Isus a declarat urmasilor Sai în Ghetsemani: "...duhul, în adevar, este plin de râvna, dar carnea este neputincioasa" (Matei 26:41). Pavel a vorbit despre pastrarea corpului Sau în acord cu vointa lui Dumnezeu.(1 Cor. 9:27). Contrar cu ceea ce unii cred, aceasta nu are nimic de-a face cu dualismul grecesc trup/suflet sau popular crestin si deasemenea nu are legatura cu doctrina despre starea omului în moarte. Când adventistii propovaduiesc ca trupul si sufletul sunt un întreg, ei nu neaga principiul biblic care spune ca exista doua forte diferite în om. Ellen White face aceasta distinctie:

"Vointa nu este gustul sau înclinatia, ci este puterea de a decide" (5 Testimonies, p. 513).

În alte locuri, se descrie nevoia ca pasiunile si înclinatiile inferioare sa fie subordonate puterilor superioare ale fiintei noastre. (vezi Ministry of Healing, p. 130; Counsels on Health, p. 41- 42; Adventist Home, p. 127; Messages to Young People, p. 237 etc.)

Biblia este clara atunci când spune ca dorintele noastre inferioare nu constituie pacat. Numai atunci când "zamisleste", când vointa da consimțământul, pacatul are loc (Iacov 1: 14,15).

Ellen White este în acord cu aceasta conceptie când afirma ca natura inferioara prin ea însasi nu constituie pacat:

"Pasiunile inferioare își au locul lor în trup si lucreaza prin el. Cuvintele "carne" sau "pofte trupești" cuprind natura inferioara, corupta; carnea prin ea însasi nu poate actiona împotriva vointei lui Dumnezeu. Ni s-a spus sa crucificam trupul, împreuna cu afectiunile si poftele ei. Cum sa facem lucrul acesta? Sa ne provocam singuri durere trupului? Nu, ci sa distrugem ispita de a pacatui. Gândul corupt trebuie sa fie eliminat. Fiecare gând trebuie sa fie supus lui Isus Hristos. Toate înclinatiile inferioare trebuiesc supuse puterilor înalte ale sufletului" (Adventist Home, p. 127-128).

Observati cât de atent face Ellen White distinctia dintre pasiunile josnice si puterile înaltatoare. Odata ce aceasta distinctie este înțeleasa, putem descoperi armonia dintre cele doua grupe de citate despre pasiuni si înclinatii si relatia acestora cu natura umana a Domnului Hristos.

ÎNCLINATIILE NATURALE : CONTROLATE SAU ELIMINATE?

În unele din citatele sale, Ellen White vorbește despre nevoia de a "controla" pasiunile și înclinațiile rele, pacatoase:

"Trupul trebuie pus sub stăpânire. Puterile înalte, superioare ale ființei trebuie să fie cele care să conducă. Pasiunile trebuie controlate de către voința, care și ea trebuie pusă sub controlul lui Dumnezeu" (Ministry of Healing, p. 130)

"Înclinațiile noastre naturale trebuie controlate, altfel niciodată nu vom putea învinge după cum și Hristos a învins" (4 Testimonies, p. 235).

Există însă și alte citate care vorbesc despre eliminarea pasiunilor și înclinațiilor rele:

"Unica putere care poate crea sau perpetua adevărată pace este harul lui Hristos. Când acesta este plantat în inimă, va elimina pasiunile rele care cauzează luptă și neliniște" (Desire of Ages, p. 305)

"Trebuie să realizăm că prin credința în El este privilegiul de a fi partași naturii, scăpând de corupția care este în lume prin poftă. Apoi, suntem curățiți de păcat, de toate defectele de caracter. Nu trebuie să menținem nici o tendință pacatoasă.

"În timp ce împărtășim natura divină, tendințele ereditare și cultivate de a face răul sunt eliminate din caracter, și astfel suntem creați o putere vie pentru a face binele" (SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 943)

Dar de unde trebuie extirpate pasiunile rele? Unde trebuie să nu mai menținem tendințele pacatoase? Ellen White ne oferă răspunsul în citatele de mai sus, când spune: "...tendințele ereditare și cultivate sunt eliminate din caracter". Caracterul este natura superioară, unde se iau deciziile. Notăm că Ellen White nu spune că aceste tendințe vor fi extirpate din natura inferioară, carnală, astfel încât nu vom mai simți dorința de a păcătui. Această schimbare nu va avea loc până la revenirea lui Hristos:

"Apetitul și pasiunile trebuie puse sub controlul Duhului Sfânt. Această luptă nu are sfârșit pe acest pământ." (Counsels to Teachers, p. 20).

Putem observa că nu ni se spune că victoria completă nu va fi posibilă în această viață. Ellen White spune simplu că lupta cu natura decazută nu va înceta în această viață. Victoria completă asupra naturii pacatoase este promisa creștinului în timpul vieții sale (Romani 8:13, 2 Corinteni 7:1). Chiar dacă victoria completă nu înseamnă absența căderii, aceasta să nu lase de înțeles că va lipsi conflictul cu natura decazută până încheiem această viață.

REZOLVÂND DEZBATEREA

Pe scurt, Isus a avut tendințele noastre spre păcat în natura Sa inferioară, unde le-a biruit prin puterea voinței sfintite - după cum și noi putem, prin puterea Sa. Dar El nu a avut aceste tendințe în natura Sa superioară, după cum nici noi nu trebuie să le menținem.

Alt citat al Spiritului Profetic cu privire la Hristos și tendințele pacatoase ne va ajuta să înțelegem acest lucru și mai bine:

"Nu trebuie să devenim simpliști și astfel prin ideile noastre pervertite să ajungem la concluzia greșită că posibilitatea lui Hristos de a ceda ispitelor Satanei, I-a degradat umanitatea și că a posedat aceleași tendințe pacatoase și corupte ca și omul de rând" (Manuscript Releases, vol. 16, p.182).

Am putea concluziona gresit daca ne-am opri aici. Chiar în paragraful urmator, Ellen White explica ce a vrut sa spuna:

"Hristos a luat natura noastra, decazuta dar nu întinata, si AR FI FOST ÎNTINATA DACA AR FI PRIMIT CUVINTELE SATANEI ÎN LOCUL CUVINTELOR LUI DUMNEZEU" (Idem)

Deci, ce a vrut sa spuna când afirma ca Isus niciodata nu a avut aceleasi tendinte corupte ca si noi? A vrut sa spuna ca El niciodata nu a ales sa pacatuiasca si astfel niciodata nu Si-a format obiceiul de a pacatui.

Putem vedea exact acelasi principiu ilustrat în peste 200 de citate unde Ellen White vorbeste despre tendinte pacatoase EREDITARE si CULTIVATE. Spiritul Profetic este clar când spune ca Isus a preluat tendintele noastre decazute EREDITARE, din moment ce afirma ca "El a venit cu o astfel de ereditate ca sa împartaseasca durerile si ispitele noastre, si astfel sa ne dea exemplul unei vietii LIPSITE DE PACAT" (Desire of Ages, p.49). Cu alte cuvinte, ereditatea Sa a fost o sursa de ispite pentru El, la fel cum este si pentru noi. Dar, Isus nu a preluat tendintele noastre CULTIVATE spre pacat, din moment ce aceasta L-ar fi facut pacatos. El nu a cultivat aceste tendinte.

CUM A BIRUIT HRISTOS?

Apostolul Pavel spune în Romani 8:3-4 : "Caci - lucru cu neputinta Legii, întrucât firea pamânteasca o facea fara putere - Dumnezeu a osândit pacatul în firea pamânteasca, trimitând din pricina pacatului, pe însusi Fiul Sau într-o fire asemanatoare cu a pacatului, pentru ca porunca Legii sa fie împlinita în noi, care traим nu dupa îndemnurile firii pamântesti, ci dupa îndemnurile Duhului".

În versetele imediat urmatoare, El adauga:

"...cei ce traiesc dupa îndemnurile firii pamântesti, ci dupa îndemnurile Duhului, pe când cei ce traiesc dupa îndemnurile Duhului, umbla dupa îndemnurile Duhului..."

"deci, cei ce sunt pamântesti, nu pot sa placa lui Dumnezeu. Voi însa nu mai sunteti pamântesti, ci duhovnicesti, daca Duhul lui Dumnezeu locuieste în adevar în voi. Daca n-are cineva Duhul lui Hristos, nu este al Lui..."

"Daca trairi dupa îndemnurile ei, veti muri, dar daca, prin Duhul, faceti sa moara faptele trupului, veti trai" (versetele 5, 8, 9 si 13)

Unii au încercat sa interpreteze cuvintele "într-o fire asemanatoare cu cea a pacatului" din versetul 3, astfel: Hristos a "parut" ca a preluat natura noastra pacatoasa, dar în realitate nu a facut lucrul acesta. Totusi, cuvântul grecesc tradus prin "asemanator" este "HOMOIOMATI" care are prefixul "homo". Acest prefix este usor de recunoscut în multe alte cuvinte: omogen sau homosexual. Altfel spus, "asemanator", înseamna "de acelasi fel". Filipeni 2:7 confirma aceasta: "...a luat chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor". Pe lângă acest argument, versetele din Romani 8 citate mai sus, arata ca expresia "fire" sau "firesc", este ceva ostil Duhului Sfânt si implicit vointei lui Dumnezeu. Isus a "osândit pacatul în firea pamânteasca" (v.3), "...pentru ca porunca Legii sa fie împlinita în noi, care nu traим dupa îndemnurile firii pamântesti, ci dupa îndemnurile Duhului" (v.5). Citim ca "cei ... pamântesti, nu pot sa placa lui Dumnezeu" (v.8), ca "daca traим dupa îndemnurile ei, veti muri" (v.13). Apostolul deasemenea spune: "voi însa nu mai sunteti pamântesti, ci duhovnicesti, daca Duhul lui Dumnezeu locuieste în voi" (v.9).

Pavel nu spune ca noi crestinii nu mai avem o fire pamânteasca decazuta careia trebuie sa ne împotrivism. El clarifica acest lucru în 1 Corinteni 9:27: "...ma port aspru cu trupul meu". Deasemenea, Pavel spune ca noi trebuie sa refuzam sa traим dupa îndemnurile firii pamântesti (v.13).

Potrivit scrierilor sale, este posibil sa subjugam firea pamânteasca si sa înviongem pacatul prin puterea Duhului Sfânt. Isus este Acela care a "osândit pacatul în firea pamânteasca" (v.3), în aceeasi natura mostenita si de noi. El ne-a aratat cum sa "umblam nu dupa îndemnurile firii pamântesti, ci dupa îndemnurile Duhului..." (v.4).

ASPECTE PRACTICE

De pozitia pe care o adoptam cu privire la subiectul umanitatii Domnului Hristos, depinde modul prin care depasim problemele si luptele vietii de zi cu zi. Importanta acestui subiect este relevanta în intimitatea orei devotionale a tânarului care cere putere sa înfrânga poftele firii pamântesti - si descopera cum Mântuitorul Sau a biruit în aceleasi fel de ispite. (Our High Calling, p.337).

Importanta lui este simti

ta la birou sau pe santier, unde frustrarile si neînțelegerile sunt întâmpinate cu simtamântul ca si Domnul nostru le-a întâmpinat si învins în acelasi fel. (Desire of Ages, p.88, 734-735).

Splendoare lui se revarsa ca razele soarelui în inima zdrobita de pacatul incestului a unei adolescente care afla cu bucurie si speranta ca si familia lui Isus are aceeasi istorie nefericita. (Matei 1:5).

În urma cu câtiva ani, un lider proeminent al bisericii a spus în legatura cu aceasta dezbatere: "O, cât de mult as dori ca noi sa ne concentram mai mult energiile asupra contemplarii Mântuitorului Însusi si mai putin asupra naturii Sale". Apreciem dorinta sa. Si eu as dori ca noi sa putem contempla mai mult pe Isus. Dar nu ar ajuta la nimic sa contemplam un hristos fals, un Mântuitor steril care niciodata nu a fost confruntat cu acelasi fel de stres, dileme si încercari ca ale familiei umane. Pe parcursul drumului nostru, printre câmpul minat care este viata, asigurarea inspirata a unui Mântuitor real devine mai îmbucuratoare decât orice altceva. Acest subiect nu este asa cum consiera unii, o contrazicere absurda asemanatoare cu cea despre numarul de îngeri care pot încapea pe varful unui ac! Mai degraba este o problema cu un deosebit aspect practic.

Înceiem cu urmatoarea promisiune a penei inspirate: "Prin puterea proprie este imposibil sa învingem atractiile firii decazute. Prin acest canal, Satana va aduce ispite asupra noastra. Hristos a stiut ca dusmanul va veni la fiecare fiinta omeneasca ca sa obtina avantaj asupra slabiciunii ereditare si prin învinuiri false sa atraga în capcana pe cei care nu-si pun încrederea în Dumnezeu. Trecând pe terenul pe care orice om trebuie sa mearga, Domnul nostru a pregatit pentru noi calea biruintei. Nu este voia Sa ca noi sa fim în dezavantaj în lupta cu Satana. El nu ar permite sa fim intimidati si descurajati de atacurile sarpelui. Îndrazniti, spune El, Eu am biruit lumea." (Desire of Ages, p.122, Ioan 16:33).

"UNII REALIZEAZA MAREA SLABICIUNE SI PACATUL, DEVENIND DESCURAJATI. SATANA ARUNCA ÎNTUNERICUL SAU ÎNTRE EI SI DOMNUL ISUS HRISTOS, SACRIFICIUL LOR ISPASITOR. EI SPUN 'ESTE ZADARNIC SA MA ROG. RUGACIUNILE MELE SUNT AMESTECATE CU GÂNDURI RELE, ÎNCÂT

DOMNUL NU LE VA ASCULTA'.

"ACESTE SUGESTII VIN DE LA SATANA. ÎN UMANITATEA SA, HRISTOS A ÎNTÂLNIT SI REZISTAT ACEASTA ISPITA, SI EL STIE CUM SA VINA ÎN AJUTORUL CELOR ASTFEL ISPITITI" (Ellen G. White, In Heavenly Places, p.78)